

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 1Tos/47/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4321011133
Dátum vydania rozhodnutia: 05. 05. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ingrid Kišacová, PhD.
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2022:4321011133.1

Uznesenie

Krajský súd v Nitre v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Ingrid Kišacovej, PhD. a členov senátu JUDr. Stanislava Libanta a JUDr. Štefana Hrvolu, v trestnej veci odsúdeného Z. I. pre zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1, ods. 2 písm. c) Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. a) Tr. zák. v jednočinnom súbehu s prečinom porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, ods. 2 písm. a) Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. e) Tr. zák. a iné, o sťažnosti odsúdeného proti uzneseniu Okresného súdu Levice zo dňa 07.03.2022, sp. zn. 4Nt/123/2021, na neverejnom zasadnutí konanom v Nitre dňa 05. mája 2022, takto

rozhodol:

Podľa § 193 odsek 1 písmeno c) Trestného poriadku sťažnosť odsúdeného Z. I., narodeného XX.XX.XXXX

z a m i e t a,

pretože nie je dôvodná.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým uznesením Okresný súd Levice (ďalej len „súd I. stupňa“) podľa § 399 ods. 2 Tr. por. zamietol návrh odsúdeného Z. I. na povolenie obnovy konania v trestnej veci právoplatne skončenej rozsudkom Okresného súdu Levice zo dňa 13.05.2019 pod sp. zn. 2T/28/2019, pretože nezistil dôvody podľa § 394 ods. 1, ods. 5 Tr. por.

Proti tomuto uzneseniu, ihneď po jeho vyhlásení na verejnom zasadnutí, podal sťažnosť odsúdený, ktorú do momentu konania neverejného zasadnutia nadriadeného súdu sám ani prostredníctvom obhajcu žiadnym spôsobom neodôvodnil.

Prokurátor sa po vyhlásení napadnutého uznesenia vzdal práva podať sťažnosť a k sťažnosti podanej odsúdeným sa do momentu konania neverejného zasadnutia nadriadeného súdu nevyjadril.

Krajský súd v Nitre ako nadriadený orgán, na podklade riadne a včas podanej sťažnosti oprávnenou osobou - odsúdeným v zmysle § 192 ods. 1 písm. a), b) Trestného poriadku preskúmal správnosť výroku napadnutého uznesenia i konanie, ktoré mu predchádzalo a zistil, že podaná sťažnosť nie je dôvodná.

Preskúmaním konania predchádzajúceho výroku napadnutého uznesenia nadriadený súd nezistil porušenie práv odsúdeného, pretože bol riadne a včas upovedomený o termíne verejného zasadnutia konaného na súde I. stupňa, na ktorom mal možnosť vyjadriť sa k podanému návrhu, meritu veci, navrhnúť vykonanie dôkazov, o ktoré svoj návrh opieral, a to v prítomnosti obhajcu.

Súd I. stupňa v odôvodnení napadnutého uznesenia poukázal na návrh odsúdeného na povolenie obnovy konania, obsah jeho výsluchu na verejnom zasadnutí, právoplatné rozhodnutie v pôvodnom konaní, na základe vyhlásenia o vine podľa § 257 ods. 1 písm. b) Tr. por., kde bolo vykonávané len dokazovanie k výrokom o treste a náhrade škody. Súčasne poukázal na hodnotenie odsúdeného z výkonu trestu odňatia slobody a uviedol svoje právne úvahy, z ktorých vyvodil záver o nezistení žiadnych relevantných nových skutočností ani dôkazov súdu skôr neznámych, ktoré by v spojení so skutočnosťami a dôkazmi súdu skôr známymi mohli viesť k inému záveru o vine. Zdôraznil i fakt, že odsúdený nenavrhol v konaní o povolenie obnovy konania vykonať žiadne dôkazy.

Nadriadený súd z predloženého spisového materiálu zistil, že odsúdený Z. I. bol odsúdený rozsudkom Okresného súdu Levice sp. zn. 2T/28/2019 zo dňa 13.05.2019, v uvedený deň i právoplatným, a to v bode 1) pre zločin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, ods. 2 písm. a), ods. 3 písm. a) Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. e) Tr. zák. a s poukazom na § 139 ods. 1 písm. e) Tr. zák. v jednočinnom súbehu s prečinom ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Tr. zák., v bode 2) pre zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1, ods. 2 písm. c) Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. a) Tr. zák. v jednočinnom súbehu s prečinom porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, ods. 2 písm. a) Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. e) Tr. zák.

Vo vzťahu k výroku o vine pod bodom 1) bolo podľa § 44 Tr. zák. upustené od uloženia súhrnného trestu a za trestné činy pod bodom 2) bol odsúdenému uložený úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 3 rokov a 6 mesiacov. Na výkon trestu odňatia slobody bol zaradený do ústavu na výkon trestu odňatia slobody pre mladistvých.

Podľa § 394 ods. 1 Tr. por., obnova konania, ktoré skončilo právoplatným rozsudkom alebo právoplatným trestným rozkazom sa povolí, ak vyjdú najavo skutočnosti alebo dôkazy súdu skôr neznáme, ktoré by mohli samy osebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie o vine alebo vzhľadom na ktoré by pôvodne uložený trest bol v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo uložený druh trestu by bol v zrejmom rozpore s účelom trestu, alebo vzhľadom na ktoré upustenie od potrestania alebo upustenie od uloženia súhrnného trestu by bolo v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo by bolo v zrejmom rozpore s účelom trestu.

Nadriadený súd poukazuje na to, že konanie o návrhu na povolenie obnovy konania je konaním návrhovým, ktoré sa obmedzuje na zistenie, či vyšli najavo skutočnosti alebo dôkazy uvedené v citovanom zákonnom ustanovení. Z hľadiska splnenia podmienok na povolenie obnovy konania nie je rozhodujúce, či o skutočnostiach alebo dôkazoch, ktoré sa v návrhu uplatňujú, vedel navrhovateľ, ale či tieto skutočnosti alebo dôkazy boli alebo neboli skôr známe súdu.

Skutočnosťou predtým neznámou sa rozumie objektívne existujúci jav, ktorý je v tej istej veci dôkazom a ktorý môže mať vplyv na zistenie skutkového stavu veci.

Nové skutočnosti v konaní o návrhu na povolenie obnovy konania treba preukázať novými dôkazmi. Predtým neznámym dôkazom je predovšetkým dôkaz, ktorý nebol vykonaný v pôvodnom konaní ale aj dôkaz síce v pôvodnom konaní vykonaný, avšak s novým obsahom. Za nové skutočnosti alebo dôkazy nemožno považovať také, ktoré možno zistiť z obsahu spisov.

Nadriadený súd, rovnako ako súd I. stupňa, v prejednávanom prípade nezistil žiadne nové skutočnosti ani dôkazy v pôvodnom konaní súdu neznáme, ktoré by v spojení so skutočnosťami alebo dôkazmi skôr známymi odôvodňovali iné rozhodnutie o vine alebo vzhľadom na ktoré by pôvodne uložený trest bol v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo uložený druh trestu by bol v zrejmom rozpore s účelom trestu.

Za stavu, že odsúdený na podporu svojej sťažnosti neuviedol žiadne argumenty, nadriadený súd na margo dôvodov jeho návrhu, na podklade preskúmania aj pripojeného spisu týkajúceho sa pôvodného konania považuje za potrebné uviesť, že i keď odsúdený bol v čase vyhlásenia rozsudku v pôvodnom konaní mladistvý, bol zastúpený obhajkyňou, súčasne orgánom sociálnoprávnej ochrany a sociálnej kurately úradu práce a napokon i zákonnou zástupkyňou - matkou, za ktorých prítomnosti bolo vykonané hlavné pojednávanie. Je len na rozhodnutí toho ktorého obvineného,

či svoje právo podať odvolanie proti rozsudku v zákonom určenej lehote využije, alebo či sa tohto svojho práva výslovne vzdá (§ 306 až § 312 a nasl. Tr. por.).

V tomto kontexte nadriadený súd poukazuje na zásadu *vigilantibus leges sunt scriptae*, podľa ktorej zákony sú napísané pre bdelych, aby mohli chrániť svoje právo a uplatniť ho v čase, kedy toto právo môžu realizovať. Skutočnosti, ktoré odsúdený uvádzal vo svojom návrhu na povolenie obnovy konania, mal možnosť uplatniť podaním riadneho opravného prostriedku - odvolania proti výroku o treste rozsudku súdu I. stupňa v pôvodnom konaní, ktorého výšku v podanom návrhu namieta, resp. mal zákonnú možnosť urobiť vyhlásenie, že je nevinný alebo neurobiť žiadne vyhlásenie a za daného stavu by bolo vykonané dokazovanie aj ohľadne výroku o vine, ktorý odsúdený v návrhu na povolenie obnovy taktiež namieta, pričom v pôvodnom konaní v štádiu súdneho konania odsúdený mohol uplatniť svoju obhajobu k tým skutočnostiam, na ktoré poukazoval v návrhu na povolenie obnovy konania.

Odsúdený však svoje právo realizoval tak, že na hlavnom pojednávaní navrhol uzavretie dohody o vine a treste, ktorej základným predpokladom je priznanie viny. Keďže prokurátor s daným návrhom nesúhlasil, odsúdený urobil vyhlásenie, že je vinný zo spáchania oboch skutkov, pre ktoré bola podaná obžaloba a svoje konanie oľutoval s tým, že viackrát sa to nestane. Jeho vyhlásenie súd v pôvodnom konaní prijal a po vyhlásení rozsudku sa všetky oprávnené osoby, vrátane odsúdeného, jeho zákonnej zástupkyne - matky i orgánu sociálnoprávnej ochrany a sociálnej kurately úradu práce výslovne vzdali práva podať v jeho prospech odvolanie. Rovnako sa vzdal práva na podanie odvolania i prokurátor. Z tohto dôvodu napadnutý rozsudok vo výroku o treste a náhrade škody nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť a vo veci bol vyhotovený zjednodušený rozsudok, ktorý neobsahuje odôvodnenie (§ 172 ods. 2 Tr. por.).

Nadriadený súd poukazuje na to, že ak obvinený v trestnom konaní nerealizuje svoje právo vyplývajúce mu zo zákona, nemôže sa v ďalšom konaní právne účinne domáhať porušenia svojich práv, ak sa sám o tieto práva dostatočne nezaujíma a nestará.

Zo zápisnice o hlavnom pojednávaní v pôvodnom konaní nevyplýva vyjadrenie sudcu, aby sa odsúdený priznal k obojm skutkom, ktoré boli v obžalobe, pretože inak dostane vyšší trest.

Súčasne je potrebné uviesť, že v konaní o návrhu na povolenie obnovy konania súd nemôže preskúmavať zákonnosť postupu v pôvodnom konaní, keďže inštitút daného mimoriadneho opravného prostriedku slúži primárne na nápravu rozhodnutí, ktoré sú nesprávne z dôvodu, že boli urobené na základe nesprávnych skutkových zistení, práve v dôsledku nezohľadnenia dôkazov a skutočností súdu skôr neznámych.

Napokon nadriadený súd uvádza, že za novú skutočnosť, súdu skôr neznámu, nie je možné považovať ani skutočnosť, že poškodený sa nedostavoval na výsluchy v pôvodnom konaní a ani aktuálne hodnotenie odsúdeného z výkonu trestu odňatia slobody.

Na podklade uvedeného nadriadený súd vyslovuje záver, že odsúdený v návrhu na povolenie obnovy konania nepredložil žiadne nové skutočnosti ani nové dôkazy, ktoré by súdu neboli súdu známe aj v pôvodnom konaní, tak ako to má na mysli § 394 Tr. por., v konaní o povolenie obnovy konania nenavrhol vykonať žiadne dôkazy na preukázanie ním tvrdených skutočností, o ktorých sa mal dozvedieť od svojej matky.

S ďalšími pre vec relevantnými otázkami sa súd I. stupňa v dôvodoch napadnutého uznesenia primerane vysporiadal, preto nadriadený súd v ďalšom v podrobnostiach odkazuje na odôvodnenie napadnutého uznesenia, bez potreby opakovania alebo doplnenia v ňom obsiahnutej argumentácie.

Na podklade uvedených skutočností a citovaných zákonných ustanovení, Krajský súd v Nitre sťažnosť odsúdeného postupom podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. ako nedôvodnú zamietol.

Výrok tohoto uznesenia bol prijatý pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný
riadny opravný prostriedok.
(§ 185 ods. 2 Tr. por.)